

Slottet Godwill

Scen 6

Ethel sitter på sängen och jämför ett fotografi med sig själv i en handspegel. Det knackar på dörren. Hon gömmer fotot i en bok.

Ethel: Kom in! Miss Eliza och Miss Claire!

Eliza: Förlåt att vi stör, Ethel.

Ethel: Ingen fara. Kom och sätt er här på sängen. Kan ni inte sova, eller?

Claire: Nej. Det var så mörkt och kallt och ensamt.

Eliza: Vi letade mamma, men hon var inte där.

Claire: Hon är aldrig där. Hon är jämt borta på kvällarna. Jag tror hon är hos James.

Eliza: Clarie, tyst!

Ethel: Varför skulle hon vara hos James?

Claire: Hon tycker om honom. Hon blir jättefjantig så fort hon är i närheten.

Eliza: Sluta Claire. Farmor och farfar brukade alltid komma och säga god natt till oss.

Ethel: Jag förstår att ni saknar dem. Var de snälla?

Claire: Jättesnälla!

Eliza: Ethel, vi tror inte att Mary dödade dem. Hon skulle aldrig göra nåt sånt.

Ethel: Men hon blev väl dömd i domstol?

Eliza: Ja, men ändå. Jag VET att det inte var hon.

Ethel: Men vem skulle det annars vara?

Eliza: Jag vet inte. En tjuv som tog sig in kanske.

Claire: Vi tror att det var en tjuv. Och om tjuven kunde ta sig in då, kan den ta sig in igen.

Ethel: Det är nog ingen fara, Claire.

Eliza flyttar lite på en bok som ligger på sängen.

Eliza: Läser du Robinson Crusoe? Den har jag också läst.

Fotot ramlar ut.

Eliza: Vad är det här för bild?

Ethel: Ge mig den.

Eliza: Men det är ju pappa!

Claire: Pappa?

Ethel: Ge mig den bilden, den är min!

Eliza: Varför har du en bild på pappa.

Ethel: Ge mig den!

Hon får tag i den.

Ethel: Det är nog bäst att ni går nu.

Eliza och Claire: Men...

Ethel: Gå. Jag behöver vara ifred.

Hon föser ut dem och blir ensam. Tittar på bilden och gömmer den sen.